

31993R3604

L 332/4

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

31.12.1993.

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 3604/93**od 13. prosinca 1993.****kojom se određuju definicije za primjenu zabrane povlaštenog pristupa iz članka 104.a Ugovora**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 104.a stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,

u suradnji s Europskim parlamentom ⁽²⁾,

budući da zabrana povlaštenog pristupa financijskim institucijama, utvrđena u članku 104.a Ugovora, predstavlja ključni element podvrgavanja javnog sektora disciplini tržišnih mehanizama u pogledu njegovog financijskog poslovanja, te tako pridonosi jačanju proračunske discipline; budući da se time, štoviše, države članice stavljaju u ravnopravni položaj u vezi s pristupom javnog sektora financijskim institucijama;

budući da Vijeće mora pobliže utvrditi definicije za provedbu takve zabrane;

budući da države članice i Zajednica moraju djelovati poštujući načelo otvorenog tržišnog gospodarstva gdje postoji slobodno tržišno natjecanje;

budući da, posebice, ova Uredba ne smije utjecati na načine organiziranja tržišta koji su u skladu s tim načelom;

budući da ova Uredba nema za cilj zadirati u poslovanje javnih financijskih institucija koje je u skladu s tim načelom;

budući da se člankom 104.a Ugovora zabranjuju mjere kojima se uspostavlja povlaštenu pristup; budući da treba odrediti vrste postupanja na koje se odnose te zabrane; budući da se to nedvojbeno ne smije odnositi na obveze koje su financijske institucije dobrovoljno preuzele u okviru ugovornih odnosa;

budući da se istim člankom predviđa da se iz razumnih razloga može opravdati odstupanje od načela takve zabrane; budući da se, međutim, zakoni i drugi propisi ne smiju koristiti da se pod pokrićem razumnih razloga uspostavi prikriveni povlaštenu pristup;

⁽¹⁾ SL br. C 324, 1.12.1993., str. 7.; i
SL br. C 340, 17.12.1993., str. 6.

⁽²⁾ SL br. C 329, 6.12.1993. i Odluka od 2. prosinca 1993. (još nije objavljeno u Službenom listu).

budući da ista zabrana obuhvaća i javna poduzeća; budući da su ona definirana Direktivom Komisije 80/723/EEZ od 25. lipnja 1980. o transparentnosti financijskih odnosa između država članica i javnih poduzeća ⁽³⁾;

budući da se iz razloga monetarne politike može obvezati financijske institucije, a pogotovo kreditne institucije da preuzmu potraživanja prema Europskoj središnjoj banci i/ili nacionalnim središnjim bankama;

budući da Europska središnja banka i nacionalne središnje banke ne smiju, kao javna tijela, poduzimati mjere kojima se uspostavlja povlaštenu pristup; budući da se propisi o aktiviranju ili davanju u zalog instrumenata duga, koje su donijeli Europska središnja banka ili nacionalne središnje banke, ne smiju koristiti kako bi se izbjegla zabrana povlaštenog pristupa;

budući da u pravu Zajednice, radi sprečavanja izbjegavanja zabrane, treba nadopuniti definicije različitih tipova financijskih institucija pozivanjem na institucije koje se bave financijskim aktivnostima koje još nisu usklađene na razini Zajednice, poput, primjerice, podružnica poduzeća trećih zemalja, holdinga i društva za faktoring, nekoordiniranih poduzeća za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS), institucija mirovinskog osiguranja itd.,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

1. U smislu članka 104.a Ugovora, „svaka mjera kojom se uspostavlja povlaštenu pristup” je svaki zakon, propis ili bilo koji drugi obvezujući pravni instrument koji je donesen temeljem obnašanja javne vlasti, a koji:

— obvezuje financijske institucije da stječu ili posjeduju obveze institucija ili tijela Zajednice, središnjih vlada, regionalnih, lokalnih ili drugih državnih vlasti, ostalih javnopravnih tijela ili javnih poduzeća država članica (dalje u tekstu „javni sektor”), ili

⁽³⁾ SL br. L 195, 29.7.1980., str. 35. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 93/84/EEZ (SL br. L 254, 12.10.1993., str. 16.).

— daje porezne pogodnosti od kojih koristi mogu imati samo financijske institucije, ili financijske pogodnosti koje nisu u skladu s načelima tržišnoga gospodarstva, radi poticanja tih institucija da stječu ili posjeduju takve obveze.

2. Povlaštenu se pristup ne uspostavlja poduzimanjem mjera koje dovode do:

— obveza financiranja socijalnog stanovanja pod posebnim uvjetima, kao što su, između ostalog, obveza centralizacije sredstava kod javnih financijskih institucija, kad su uvjeti financiranja koji su uobičajeni za javni sektor jednaki uvjetima financiranja iste naravi koji se odobravaju privatnim zajmoprimcima za iste svrhe,

— obveze centralizacije sredstava kod javnopravne kreditne institucije ako je 1. siječnja 1994. takvo ograničenje sastavni dio organizacije posebne mreže kreditnih institucija ili posebnih mjera štednje namijenjenih domaćinstvima i predviđenih da mreži kao cjelini ili posebnim aranžmanima pružaju financijsku sigurnost. O korištenju takvih centraliziranih sredstava odlučuju upravljačka tijela dotičnih javnih kreditnih institucija i ono mora biti u skladu s načelima tržišnoga gospodarstva gdje postoji slobodno tržišno natjecanje,

— obveze financiranja popravljanja šteta od katastrofa, ako uvjeti takvog financiranja nisu povoljniji za štete koje je pretrpio javni sektor od onih koje je pretrpio privatni sektor.

Članak 2.

U smislu članka 104.a Ugovora, „razumni razlozi” su oni razlozi na kojima se temelje nacionalni zakoni i drugi propisi, a utemeljeni su, ili su u skladu s pravom EZ-a i usmjereni promicanju solidnosti financijskih institucija jačanjem stabilnosti financijskog sustava kao cjeline i zaštiti potrošača tih institucija.

Članak 3.

1. U smislu članka 104.a Ugovora, „javno poduzeće” je svako poduzeće u kojem država ili druge regionalne ili lokalne vlasti imaju neposredno ili posredno vladajući utjecaj, bilo na temelju svog vlasništva nad poduzećem, sudjelovanja u njegovom financiranju ili na temelju pravila kojima se ono uređuje.

Vladajući utjecaj države ili drugih regionalnih ili lokalnih vlasti predmnijeva se kada te vlasti u poduzeću neposredno ili posredno:

(a) posjeduju većinski dio upisanog kapitala poduzeća;

(b) raspoložu većinom glasova koji se odnose na dionice koje je poduzeće izdalo; ili

(c) mogu imenovati više od polovine članova upravnih, upravljačkih ili nadzornih tijela poduzeća.

2. Ne dovodeći u pitanje svoje obveze da kao javne vlasti ne poduzimaju mjere kojima se stvara povlaštenu pristup u smislu članka 104.a Ugovora, Europska središnja banka i nacionalne središnje banke se u smislu ovog članka ne smatraju sastavnim dijelom državnog sektora.

3. „Nacionalne središnje banke” su središnje banke država članica i Luksemburški financijski institut.

Članak 4.

1. U smislu članka 104.a Ugovora, „financijske institucije” su:

— kreditne institucije u smislu prve alineje članka 1. Direktive 77/780/EEZ ⁽¹⁾,

— osiguravajuća poduzeća u smislu članka 1. točke (a) Direktive 92/49/EEZ ⁽²⁾,

— osiguravajuća poduzeća u smislu članka 1. točke (a) Direktive 92/96/EEZ ⁽³⁾,

— UCITS u smislu članka 1. stavka 2. Direktive 85/611/EEZ ⁽⁴⁾,

— investicijska društva u smislu članka 1. stavka 2. Direktive 93/22/EEZ ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 77/780/EEZ od 12. prosinca 1977. o koordinaciji zakona i drugih propisa koji se odnose na pokretanje i obavljanje djelatnosti kreditnih institucija (SL L 322, 17.12.1977., str. 30.). Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 89/646/EEZ (SL L 386, 30.12.1989., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 92/49/EEZ od 18. lipnja 1992. o koordinaciji zakona i drugih propisa u vezi s neposrednim osiguranjem osim životnog osiguranja (treća direktiva o osiguranju osim životnog osiguranja) (SL L 228, 11.8.1992., str. 1.).

⁽³⁾ Direktiva Vijeća 92/96/EEZ od 10. studenoga 1992. o koordinaciji zakona i drugih propisa u vezi s neposrednim životnim osiguranjem (treća direktiva o životnom osiguranju) (SL L 360, 9.12.1992., str. 1.).

⁽⁴⁾ Direktiva Vijeća 85/611/EEZ od 20. prosinca 1985. o koordinaciji zakona i drugih propisa u vezi s poduzećima za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 375, 31.12. 1985., str. 3.). Direktiva kako je izmijenjena Direktivom 88/220/EEZ (SL L 100, 19.4.1988., str. 31.).

⁽⁵⁾ Direktiva Vijeća 93/22/EEZ od 10. svibnja 1993. o investicijskim uslugama na području vrijednosnih papira (SL L 141, 11.6.1993., str. 27.).

— ostala poduzeća čije su aktivnosti slične aktivnostima poduzeća navedenim u prethodnim alinejama ili čija je glavna aktivnost stjecanje financijskih sredstava ili preinaka financijskih tražbina.

2. Sljedeće institucije nisu sastavni dio financijskih institucija navedenih u stavku 1.:

- Europska središnja banka i nacionalne središnje banke,
- financijske usluge poštanskih ureda kada su dio općeg državnog sektora određenog u skladu s Europskim sustavom

integriranih ekonomskih obračuna ili im je glavna djelatnost nastupati kao financijski agent države, i

- institucije koje su dio općega državnog sektora koji je u cijelosti određen u skladu s Europskim sustavom integriranih ekonomskih obračuna ili čije obveze predstavljaju javni dug.

Članak 5.

Ova Uredba stupa na snagu 1. siječnja 1994.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 13. prosinca 1993.

Za Vijeće
Predsjednik
Ph. MAYSTADT